

— porušenie zákazu spätnej účinnosti v dôsledku dodatočnej zmeny celkovej hodnoty náhrad zavedenej pre už ukončené hospodárske roky až nariadením č. 1193/2009.

(¹) Nariadenie Komisie (ES) č. 1193/2009 z 3. novembra 2009, ktorým sa opravujú nariadenia (ES) č. 1762/2003, (ES) č. 1775/2004, (ES) č. 1686/2005 a (ES) č. 164/2007 a ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov v sektore cukru na hospodárske roky 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 a 2005/2006 (Ú. v. EÚ L 321, s. 1).

Žaloba podaná 3. marca 2010 — Poľsko/Komisia

(Vec T-101/10)

(2010/C 113/101)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Poľská republika (v zastúpení: M. Szpunar, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobkyne

— zrušiť článok 3 nariadenia Komisie (ES) č. 1193/2009 z 3. novembra 2009, ktorým sa opravujú nariadenia (ES) č. 1762/2003, (ES) č. 1775/2004, (ES) č. 1686/2005 a (ES) č. 164/2007 a ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov v sektore cukru na hospodárske roky 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 a 2005/2006 (¹) v rozsahu, v akom toto ustanovenie mení a dopĺňa znenie článku 2 nariadenia Komisie (ES) č. 1686/2005 zo 14. októbra 2005, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov, ako aj koeficientu dodatkového odvodu v sektore cukru na hospodársky rok 2004/2005 (²),

— zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa tvrdí, že podľa napadnutého opatrenia sa stanovuje diferencovanie koeficientu dodatkového odvodu v sektore cukru na hospodársky rok 2004/2005 v tom zmysle, že uvedený

koeficient sa stanovuje na 0,25466 pre nové členské štáty a na 0,14911 pre pätnásť pôvodných členských štátov Spoločenstva.

Žalobkyňa uvádza nasledujúce výhrady proti napadnutému opatreniu.

Žalobkyňa v prvom rade uvádza žalobný dôvod založený na nedostatku právomoci Komisie a porušení článku 16 nariadenia Rady (ES) č. 1260/2001 (³), ktorý splnomocňuje Komisii stanoviť len jeden koeficient v rovnakej výške pre celú Európsku úniu. Žalobkyňa tvrdí, že rôzne jazykové verzie daných ustanovení nariadenia č. 1260/2001 sú v tomto ohľade úplne rovnaké a zhodné. Podľa tvrdenia žalobkyne zásady spoločnej organizácie trhu cukru nielenže odchylenie sa od doslovného znenia predpisov nariadenia (ES) č. 1260/2001 neodôvodňujú, ale aj takúto možnosť vylučujú. Žalobkyňa sa domnieva, že jednotný koeficient totiž predstavuje základný nástroj na vykonávanie pravidiel spoločnej organizácie trhu v sektore cukru.

Po druhé žalobkyňa predkladá žalobný dôvod založený na porušení zásady okamžitého a úplného uplatňovania *acquis communautaire* v nových členských štátoch. Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté opatrenie je v skutočnosti prechodné opatrenie, ktoré nemá svoj právny základ v akte o podmienkach prístúpenia z roku 2003, ani v právnych predpisoch prijatých na jeho vykonanie. Žalobkyňa sa v tejto súvislosti odvoláva na článok 2 aktu o podmienkach prístúpenia, ktorý predstavuje právny základ na prevzatie všetkých práv a povinností Poľskou republikou, ktoré vyplývajú z jej členstva, čo sa podľa žalobkyne spája aj s prevzatím práva na využitie preplatkov, ako aj s povinnosťou pokryť straty na trhu s cukrom, ku ktorým došlo v priebehu uplynulých hospodárskych rokov.

Po tretie žalobkyňa predkladá žalobný dôvod založený na porušení zásady zákazu diskriminácie. Tvrdí, že jediným kritériom pre diferencovanie koeficientu v napadnutom nariadení je okamih prístúpenia členských štátov k Európskej únii. Následky prístúpenia boli dostatočne podrobne upravené v akte o podmienkach prístúpenia a v právnych predpisoch vydaných na vykonanie tohto aktu, okamih prístúpenia nových štátov nemôže sám osebe predstavovať objektívne kritérium, ktoré by odôvodňovalo uvedené rozdielne zaobchádzanie.

Po štvrté žalobkyňa tvrdí porušenie zásady solidarity. Uvádza, že zásada solidarity výrobcov je základnou zásadou spoločnej organizácie trhov v sektore cukru a tvrdí, že náklady na financovanie trhu majú byť podporované solidárne všetkými výrobcami a že finančná neutralita na základe objektívnych kritérií nemá byť dosiahnutá na úrovni rôznych členských štátov, ale v rozmere celej Únie. Diferencovanie koeficientu pre jednotlivé členské štáty predstavuje podľa žalobkyne svojvoľné, neprimerané a nesolidárne rozdelenie nákladov na financovanie trhu s cukrom.

Po piate žalobkyňa predkladá žalobný dôvod založený na porušení článku 253 ES (zmenený, teraz článok 296 druhý odseku ZFEÚ), podľa ktorého nebolo predmetné opatrenie dostatočne odôvodnené. Žalobkyňa tvrdí, že Komisia neuviedla okolnosti, ktoré odôvodňovali použitie diferencovaného koeficientu, ani ciele, aké by takáto diferenciácia mala sledovať.

(¹) Ú. v. EÚ L 321, s. 1.

(²) Ú. v. EÚ L 271, s. 12.

(³) Nariadenie Rady (ES) č. 1260/2001 z 19. júna 2001 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru (Ú. v. ES L 178, s. 1; Mim. vyd. 03/033 s. 17).

Žaloba podaná 3. marca 2010 — Südzucker a i./Komisia

(Vec T-102/10)

(2010/C 113/102)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt (Mannheim, Nemecko), AGRANA Zucker GmbH (Viedeň, Rakúsko), Südzucker Polska S.A. (Breslau, Poľsko), Raffinerie Tirlemontoise SA (Brusel, Belgicko), Saint Louis Sucre SA (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: H.-J. Prieß a B. Sachs, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobkýň

— zrušiť nariadenie Komisie (ES) č. 1193/2009 z 3. novembra 2009, ktorým sa opravujú nariadenia (ES) č. 1762/2003, (ES) č. 1775/2004, (ES) č. 1686/2005 a (ES) č. 164/2007 a ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov v sektore cukru na hospodárske roky 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 a 2005/2006,

— zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyne uplatňujú na odôvodnenie svojej žaloby viac žalobných dôvodov.

Po prvé žalobkyne vytýkajú obdobné porušenie článku 233 ES (článok 266 ZFEÚ), pretože Komisia nespĺnila požiadavky rozsudku Súdneho dvora z 8. mája 2008, Zuckerfabrik Jülich a i. (C-5/06 a C-23/06 až C-36/06, Zb. s. I-3231). Súdny dvor v uvedenom rozsudku určil, ako sa majú stanoviť parametre „exportovateľný zostatok“ a „celková tonáž exportných záväzkov“ pri výpočte produkčných odvodov na hospodárske roky 2002/2003 až 2005/2006. Žalobkyne tvrdia, že Komisia v napadnutom nariadení zmenila aj tretí parameter „celková hodnota náhrad“, hoci jeho výpočet nebol predmetom rozsudku vo veci Zuckerfabrik Jülich.

Po druhé Komisia porušila článok 15 ods. 1 písm. d) nariadenia (ES) č. 1260/2001 (¹), ako aj zmysel a účel uvedeného nariadenia. Okrem iného tvrdia, že Komisia pri výpočte celkovej hodnoty náhrad započítala aj vývozné náhrady, o ktoré sa nežiadalo a ktoré neboli vyplatené. Ďalej vedie paušalizácia mesačných vývozov k nepresnostiam vo výpočte. Žalobkyne v tejto súvislosti uvádzajú, že Súdny dvor v rozsudku vo veci Zuckerfabrik Jülich zakázal, aby bola celková strata stanovená vyššie než sú výdavky na náhrady.

Po tretie žalobkyne tvrdia, že došlo k porušeniu zákazu retroaktivity, pretože Komisia napadnutým rozhodnutím spätne zmenila celkovú výšku náhrad.

Po štvrté žalobkyne uplatňujú porušenie povinnosti uviesť odôvodnenie vyplývajúce z článku 253 ES (článok 296 druhého odseku ZFEÚ), pretože Komisia napadnuté nariadenie odôvodňuje tým, že toto nariadenie vykonáva rozsudok vo veci Zuckerfabrik Jülich, ale podľa názoru žalobkýň ide nad rámec stanovený uvedeným rozsudkom.

Nakoniec v časti s nadpisom „iné právne pochybenia“ žalobkyne tvrdia, že keď Komisia 3. novembra 2009 prijala nariadenie, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov v sektore cukru na hospodárske roky 2002/2003 až 2005/2006, nebola na to už oprávnená, pretože nariadenie č. 1260/2001, ktoré Komisia uviedla ako právny základ, bolo v dobe vydania uvedeného nariadenia už zrušené. Ďalej žalobkyne vytýkajú porušenie článku 37 ods. 2 ES, pretože na základe tohto ustanovenia mal byť pre prijatie nariadenia zvolený odlišný postup.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 1260/2001 z 19. júna 2001 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru (Ú. v. ES L 178, s. 1; Mim. vyd. 03/033, s. 17).